

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg ved ikke, hvad det er for et mantra, der plager fru Line Barfod med hensyn til forsikringsordninger.

Kl. 15.25

Hvis der er noget, denne regering har arbejdet for, er det, at ingen almindelige mennesker med almindelige indkomster skal have brug for at tegne nogen som helst forsikring for at få de samme valgmuligheder som velhavere, men at de frit kan vælge skole over kommunegrænser, at de kan vælge sygehuse uanset pengepung, at de har adgang til alle sygehuse og andre tilbud, hvor det offentlige stadig betaler – alt det, som fru Line Barfod har bekæmpet, nemlig at almindelige mennesker med almindelige eller lave indkomster skal have samme rettigheder og samme valgmuligheder som velhavere.

Det er lige præcis det modsatte af forsikringsordninger, regeringen har gennemført med det, der hedder valgfrihed. I virkeligheden følger pengene borgeren frem til de tilbud, som nu engang er til rådighed, enten det er børnepasning, folkeskole, hjemmehjælp eller ældrepleje. Alt er i virkeligheden trukket derhen, hvor der er frit valg for almindelige mennesker og ikke blot for velhavere.

Så ved jeg i øvrigt ikke, hvorfra alle de teser om, hvad der indgår i kommuneøkonomiforhandlingerne, kommer fra. Der indgår demografi, der indgår, at der bliver flere ældre, der indgår, at der bliver flere børn, og sandheden er, at med den sidste aftale gav regeringen penge til demografisk betingede udgifter, som alligevel ikke kom, vi gav flere penge, end der egentlig skulle være givet. Sandheden er, at vi korrigerer for alt det, der tales om, overførselsudgifter, medicinudgifter m.m. Det korrigerer vi for, når vi ser på det offentlige konsum.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Sandheden er også, at taletiden er gået. Fru Line Barfod for den anden korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jamen man vil ikke korrigere mere, væksten må ikke blive på over 0,5 pct., uanset hvordan verden så udvikler sig ude i kommuner og regioner. Sådan har jeg forstået finansministeren: De 0,5 pct. ligger fast uanset hvad, de er ikke til forhandling.

Derfor vil jeg bare gerne bede finansministeren forklare, hvad det så er, man ønsker. Når folk får et meget stigende privatforbrug – ikke alle, nogle skal jo blive fattigere og fattigere, det har vi senest set med velfærdsudspillet – men når flertallet får et meget stigende privatforbrug og der ikke samtidig sker en stigning i den offentlige vækst og man derfor f.eks. oplever, at man ikke kan få det samme som dem, der har råd til at betale for privathospitaler eller privatskoler eller andet, er det ikke så ikke ensbetydende med, at folk flytter fra den offentlige sektor, som ikke må have en økonomisk udvikling svarende til den private, over i den private sektor?

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil lige gentage, at når det gælder overførselsudgifter, medicinudgifter og tilsvarende, og når det gælder demografien, er det noget, vi behandler i kommuneøkonomiforhandlingerne. Det, der hedder demografiske træk, det, der hedder medicinudgifter, og det, der hedder overførselsudgifter, bliver i store træk korrigeret på en måde, som ikke berører den realvækst, der er plads til. Sådan har det egentlig altid været, og sådan vil det også være fremover.

Så jeg forstår ikke, hvorfor det er et problem, at der i dag foretages 90.000 flere operationer om året end dengang, der var en regering, som blev støttet af fru Line Barfod. Hvad er problemet i det? Det er altså ikke alle 90.000, der er blevet behandlet uden for det offentlige sygehusvæsen. Der er den del, der er blevet behandlet uden for det offentlige på grund af det frie valg, nogle har haft mulighed for at vælge det i stedet for at gå med smerter uden selv at skulle betale, men ellers er det altså niveaue, der er løftet. Jeg ved ikke, hvad det vil sige at skære ned, når sandheden er, at vi bruger flere penge på alle områder end tidligere.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

En gang imellem kan man godt få indtryk af, at det kan være lidt vanskeligt at føre en debat med finansministeren, men jeg forsøger alligevel.

Jeg forstår, at regeringen går meget ind for rammestyring, det fremgår både af vedtagelsen fra i formiddags og også af ministerens argumentation her. Men når man tænker på de nylig overståede udligningsreformforhandlinger,